

A Tiszteletreméltó Béda áldozópap

Templomszentelési homíliájából

Az időben. Bemenvén Jézus, Jerikóban jár vala. És íme, egy Zakeus nevű férfi, és ez a publikánusok fejedelme vala, és gazdag. És kívánja vala látni Jézust, ki volna, és nem láthatja vala a seregtől, mert kisded termetű vala. És a többi. (L 19,1skk.)

Imhol a teve, letévén púpjának terhét, a tú fokán általmegyen. Vagyis a gazdag és a vámos, elhagyván a gazdagság terhét, megvetvén a csellel szerzett vagyont, a szűk kapuba és a keskeny útra lép, amely az életre vezet. És mivel ájtatos hittel iparkodott látni az Üdvözítőt, amiből természetből fogva kisebb része volt, azt fára mászván teszi teljessé. Amit igazul kérni nem merészelt, hogy az Úr magához vegye, annak áldását megkapta, amelyre vágyakozott. És mert a sereg az oktan sokaság özönlése, amely nem képes látni a bölcsesség csúcsát, méltán nem a seregben, hanem a tudatlan népnek fölébe hágván tekint arra, akire vágyakozik. Zakeus pedig azt jelenti, hogy megigazult, és a hívőket jelképezi a pogányok közül, akik a legkisebbek voltak, és akiket elnyomott az evilági gond, de az Úrtól megszenteltek. Az Urat Jerikóba lépven látni kívánják, míg a hit malasztjában, melyet az Üdvözítő elhozott, részesülni sóvárognak, de a bűnök ártó szokása késlelteti őket. Így tehát szükséges, hogy a kisded termetű sereg akadályán túllépjen, a földi dolgokat elhagyja, a keresztfára emelkedjék. Szikomornak a bolondfűgét hívják, egy fát, amelynek levele a szederfához hasonlatos, de magassága fölülmúlja amazét. Ezért a latin sudárnak nevezi. Így az Úr keresztje is a hívőket táplálja, miként a füge, de a hitetlenektől kinevetetik, miként a bolond. Mi ugyanis, úgymond az apostol, a megfeszített Krisztust predikáljuk, ki a zsidóknak botránkozás, a pogányoknak pedig oktalanság. De a meghívottaknak, zsidóknak és pogányoknak, Krisztust, az Isten erejét és az Isten bölcsességét. Minekokáért a kisded termetű fölhág, s mint alázatos és önnön gyöngeségének tudója kiált: Tőlem pedig távol legyen dicsekedni, ha nem a mi Urunk, Jézus Krisztus keresztjében! Mintegy általmenvén látja az Urat, aki a kereszt titkában, amennyire tud, a mennyei bölcsességre figyelmez. Végezetül onnét, vagyis azon a részen volt általmennendő, ahol a szikomor állt, vagy ahol az, aki hitre volt hivatva, hogy a titkot megtartsa, és a kegyelem magját elvesse. Úgy jött ugyanis, hogy a zsidókon menjen által a pogányokig.

Fordította: Földváry Miklós István